

Vabilo na naročbo.

Leto raznih težav in nezgod je minulo; prebíl jih je srečno naš list, prebíl tudi njegov urednik: z lepimi nadami zremo v novo leto, kakor gledamo z žalostnimi spomini v staro. Nò, tudi z veselimi spomini se oziramo nazaj. Premnogi naši naročniki so nam v minulem letu tako ljubezno in očitno pokazali svoje prijateljsko srce, da nas je večkrat ganilo do solz. Bog jim vse povrne!

Novo leto, novo delo. „Delo“, vstrajno in umno, delo za najvišje krščanske vzore in za blaginjo našega naroda, to smo si zapisali za geslo že tedaj, ko smo začeli izdajati list. Temu geslu smo bili vedno zvesti, pa tudi bomo do smrti. Delo opravljajo naši vrli sotrudniki z umom in vnetim srcem, delo opravljajo celó naši dragi naročniki s tem, da blagovoljno sprejemajo skromne sadove našega truda in nas podpirajo. Zahvala vsem iskrena in odkritosrčna!

Naš list smé brez samoljubja kazati uspehe svojega dela. Sicer nam je dobro znano, da hočejo nekaterniki tu in tam utajiti te uspehe. Smešno je, kako prezirljivo se dotikajo našega lista, kako mogočno in veljavno govore o „prvem slovenskem leposlovnem listu“, kateri seveda ni naš. Vendar to nas ne moti. Tega, kar je, zaslug in pridobitev — ne more nihče spraviti s sveta, naj jih tudi taji ali prezira. „Dom in svet“ ima za seboj širše slovensko razumništvo vseh vrst in stanov; naročniki njegovi so najboljši dokaz, da naš list je list narodov.

„Dom in svet“ si šteje v zaslugo, da je postavil slike v svoj načrt, da ima ilustracije v pravem pomenu, ne, kakor bi slučajno na trgu pobiral to in ono podobo.

„Dom in svet“ si šteje v zaslugo, da je obširen za primeroma majhno ceno. To priča neovrgljivo, da delajo njegovi podporniki res požrtvovalno.

„Dom in svet“ si šteje v zaslugo, da je slovensko leposlovje na jedni strani očistil vsega, kar je bilo neprikladno z nramnega stališča, a na drugi strani mu je pridobil neko ugodno, zlato slobodo, katere doslej ni imelo. Ne rečemo, da smo objavljali same vzorne povesti, a kar smo objavili, bilo je dobro vsaj z jedne strani. V pesništvu je gojil list lepo epiko, in v dramatiki — to povemo na vsa usta — je storil poslednji dve leti več, kakor se je pri nas storilo že leta in leta.

„Dom in svet“ si šteje v zaslugo, da je gojil znanstvo — kolikor se je dalo — vsestransko in v nemal naše širše občinstvo za napredek.

Zlasti pa si je pridobil na polju umetnostij zaslug, kakor noben slovenski list doslej. Skrajni čas je bil, da se je začelo pri občinstvu vzbujati zanimanje za umetnost; drugače bi Slovenci zastajali za naprednimi sosedi.

In domoznanstvo! Kdo more tajiti, da ne izpolnjuje list svojega načrta: seznanjati občinstvo z domovino in drugim svetom? Res so spisi, kakor Loka, Celje, — nekoliko težka hrana, toda znanstvo se ne dá obdelovati v obliki mičnih povestij.

Naročniki vedó, da smo porabili vsak kotiček v listu za koristno berilo. Tudi nismo nikdar zaradi varčnosti krčili števila podob, da ne bi bil vselej spodobno odičen.

Krčili smo ocene knjig, izpuščali poročila navadnih dogodkov, ker bralci zvedó o njih v drugih mnogoštevilnih listih. List ima veliko prostora in podaje veliko gradiva, a vendar bi bili radi podali še več, mnogo več. Čim dalje izdajemo list, tem bolj se nam odpira bogato polje za delo, tem več gradiva se ponuja za razpravljanje.

V jezikovni obliki smo hodili po trdni poti, katere nam ni treba popuščati. Nепrestanim novotarijam v pisavi se je bilo treba ustaviti s premišljeno stanovitnostjo, in tako smo dosegli, da vedó naši dopisniki, kakor je rekel nekdo, kako naj pišejo.

Bog nam je priča, da se zavedamo raznih nepopolnostij, a z namenom smo poudarjali tukaj nekaj stvari, ker smo hoteli samo opravičiti svoje delovanje in braniti se mnogokratnega zaničevanja.

Zato mislimo, da smemo iti z zaupanjem na delo v IX. letniku. Leposlovje in znanstvo bomo obdelovali tudi zanaprej. Čeprav bi nekateri naši mladi bralci imeli rajši samó leposloven, nego pol leposloven, — pol znanstven list, vendar ne moremo znanstva izločiti iz načrta. Znanstvo je moč, s katero si pridobi narod boljšo srečo, večjo veljavo in spoštovanje med drugimi narodi. Znanstvu zapreti predale listove, reklo bi se: narodu škodovati. „Dom in svet“ bo gojil vedo in v nemal mlajše Slovence za vednostno napredovanje. Veda res ni igrača, a z igračami ni postal še noben narod velik.